

[Arnth Jensen.]

ind på at påvise de steder, hvor mit parti havde optrådt på den måde overfor lønmodtagerne, altså tjenestemændene, som der var peget på i „Social-Demokraten“. Det lod han ligge, og dermed har han også givet et svar.

Endelig vil jeg gerne sige til den højtærede finansminister, at vi ikke skal diskutere 1946-loven, men jeg vil dog gøre opmærksom på, at der indledes en helt anden økonomisk politik i 1947 end den, der førtes, den dag vi vedtog loven, men trods dette gik vi med til i 1948 at sætte den første lap på 1946-loven.

(Kort bemærkning).

Oluf Pedersen: Det er den for mig besynderlige påstand fra det ærede medlem hr. Aksel Møller, at 30 mill. kr. i toldindtægt gav penge i statskassen, der får mig til at tage ordet. Det må da være det ærede medlem hr. Aksel Møller velbekendt, at denne told giver højere prisniveau og derfor forøger statens udgifter. Hvis staten skulle klare sig med denne stigning i tolden, ville stigningen utvivlsomt i stedet for være en ren underskudsforretning.

Endvidere vil jeg gerne have sagt under denne debat, at det reelle er, at mæglingforslagets lønstigning for de lavest lønnede ikke, såvidt jeg kan se, giver begrundelse for gennemførelse af det foreliggende lovforslag.

Formanden: Jeg gør opmærksom på, at der er tolddebat på dagsordenen på mandag, så det er ikke nødvendigt at tage emnet op i dag.

Finansministeren (Kampmann): Jeg håber ikke, at formandens henstilling fratager mig retten til at sige tak til det konservative parti for de 30 mill. kr. Jeg gør det næsten under enhver debat — nu må det snart være nok.

Men iøvrigt er der langt fra 30 mill. kr. til 51 mill. kr., og for næste år er der tale om 74 mill. kr., så selv med det provenu kan vi da ikke dække de udgifter, der her er tale om.

Jeg forstod det ærede medlem hr. Aksel Møller således, at han mente, at man kunne give nogen lønforhøjelse til de højere tjene-

stemænd, uden at den samlede udgift dertil ville blive så væsentlig, at den ville anfægte statens finanser.

Ja, men ærede medlem, det er da ikke det eneste afgørende spørgsmål. Det er også et spørgsmål om, hvor rimeligt det kan være at give større lønforhøjelser, end her er foreslået. Sølvsnorene får i 14.—16. lønningsklasse 336 kr. mere om året. Til de øverste lønningsklasser gives beløb på 1 300—1 700 kr. om året, og fra 1. april næste år ca. 500 kr. i 14.—16. lønningsklasse og 2 000—2 500 i 1. lønningsklasse. Jeg tror, at både CO II og samrådet er meget mere tilfredse med dette forslag end ledelsen af CO II og samrådet; det er min bestemte opfattelse, hvor-til kommer, hvis man endelig ønsker at diskutere lønningerne for de højere tjenestemænd, at der er en del højere tjenestemænd, der har indtægter, der ligger udover det, det her drejer sig om.

Så spurgte det ærede medlem mig kort, hvad jeg mente om „Social-Demokraten“s ledende artikel. Jeg må hertil bemærke, at foreløbig kender jeg den kun fra de citater, der er fremdraget her fra talerstolen; jeg når nok at læse den i aften. Men jeg forstod, at det drejede sig om, at man har beskyldt det konservative folkeparti for kun op til et valg at varetage funktionærernes og tjenestemændenes interesser. Det er vel nok forkert. Jeg tror nok, at man varetager — det ser vi også i dag — højere lønnede tjenestemænds og funktionærers interesser. Men jeg forstod på det citat, som det ærede medlem hr. Arnth Jensen fremkom med, at man også kunne varetage de almindelige tjenestemænds interesser ved i nogen grad at varetage lønarbejdernes interesser ved lønoverenskomsterne. Det er det, der er ideen i artiklen, og det er vel i og for sig meget rimeligt, at man siger det. Det behøver det ærede medlem da ikke at være så ked af.

(Kort bemærkning).

Aksel Møller: Den højtærede finansminister stillede, efter at han havde forladt den finansielle side af diskussionen, det spørgsmål, om det var rimeligt at gå over til omregning af flere portioner. Det er denne rimelighed, udvalget skal undersøge, og på forhånd tør vi altså ikke antage, efter at man har set de store organisationer være utilfreds